

แมวเหมียว แยกเขี้ยวยิงฟัน (ป.1)

แมวเอ๋ย แมวเหมียว

รูปร่าง ประเปรียว เป็นนักหนา

ร้องเรียก เหมียวเหมียว ประเดี๋ยวก็มา

เคล้าแข้ง เคล้าขา นำเอ็นดู

รู้จัก เอารัก เข้าต่อตั้ง

คำคำ ชำนาญ ระวังหนู

ควรนับว่ามัน กตัญญู

พอดู อย่างไม่ไว้ใจเอ๋ย

*****

รักเมืองไทย (ป.1)

คนไทยนี้ดี	เป็นที่เป็นที่นื่อง
เมืองไทยเมืองทอง	เป็นของคนไทย
คนไทยเข้มแข็ง	ร่วมแรงร่วมใจ
รักษาดียิ่งใหญ่	ไทยสามัคคี
ธงไทยไตรรงค์	เป็นธงสามสี
ทั้งสามสิ่งนี้	เป็นที่บูชา
สีแดงคือชาติ	สีขาวศาสนา
น้ำเงินงามตา	พระมหากษัตริย์ไทย
เรารักเพื่อนบ้าน	ไม่รุกรานใคร
เมื่อยามมีภัย	ร่วมใจป้องกัน
เรารักท้องถิ่น	ทำกินแบ่งปัน
ถิ่นไทยเรานั้น	ช่วยกันดูแล

*****

ไก่แจ้ (ป.2)

ไก่เอ๋ยไก่แจ้	ถึงยามขันขันแซ่กระชั้นเสียง
โก่งคอเรื่อร้องซ้องสำเนียง	ฟังเพียงบรรเลงวังเวงดัง
ถ้าตัวเราเหล่านี้หมั่นนึก	ถึงคุณครูผู้สอนสั่ง
ไม่มากนักสักวันละสองครั้ง	คงตั้งแต่สุขทุกวันเอ๋ย

*****

รักษาป่า (ป.2)

นกเอี้ยงนกน้อยน้อย	บินล่องลอยเป็นสุขศรี
ขนขาวราวสำลี	อากาศดีไม่มีภัย
ทุกทิศเจ้าเที่ยวท่อง	ฟ้าสีทองอันสดใส
มีป่าพาสวยใจ	มีต้นไม้มีลำธาร
ผู้คนไม่มีโรค	นับเป็นโชคสุขสำราญ
อากาศไร้พิษสาร	สัตว์ชั้นบนดินชั้นใจ
คนสัตว์ได้พึ่งป่า	มารักษาป่าไม้ไทย
สิ้นป่าเหมือนสิ้นใจ	ช่วยปลูกใหม่ไว้ทดแทน

*****

เด็กน้อย (ป.3)

เด็กเอ๋ย เด็กน้อย

ความรู้ เรายังด้อย เร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่ เราจะได้ มีวิชา

เป็นเครื่องหา เลี้ยงชีพ สำหรับตน

ได้ประโยชน์ หลายสถาน เพราะการเรียน

จงพากเพียร ไปเถิด จะเกิดผล

ถึงลำบาก ตรากตรำ ก็จำทน

เกิดเป็นคน ควรหมั่น ขยันเอย

*****

วิชาหนาเจ้า (ป.3)

เกิดมาเป็นคน หนังสือเป็นต้น วิชาหนาเจ้า
ถ้าแม่นไม่รู้ อุดสูอายุเขา เพื่อนฝูงเยาะเย้ย ว่าเง่าว่าง
บางคนเกิดมา ไม่รู้วิชา เคอะอยู่จนโต
ไปเป็นข้าเขา เพราะเขาเง่าว่าง
บ้างเป็นคน โข เทียวขอกี้มี
ถ้ารู้วิชา ประเสริฐหนักหนา ชูหน้าราศี
จะไปแห่งใด มีคนปราณี ยากไร้ไม่มี สวัสดิมงคล

*****

ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี ชั่วดีเป็นตรา (ป.4)

ปากเป็นเอกเหมือนเสมกมนต์ให้คนเชื่อ

ฉลาดเหลือวาจาปรีชาฉาน

จะกล่าวถ้อยร้อยคำไม่รำคาญ

เป็นรากฐานเกิดคนพินตำเค็ญ

เลขเป็นโทโบราณท่านสั่งสอน

เร่งสั่งวรเวียไว้ใช้ว่าเล่น

การคำนวณควรชำนาญคุณหาเป็น

ช่วยให้เด่นดีนักหนารู้ทำคน

หนังสือเป็นตรีวิชาปัญญาเลิศ

เรียนไปเถิดรู้ไว้ไม่ไร้ผล

ยามยากแสนแค้นคับไม่อับจน

ได้เลี้ยงตนด้วยวิชาหาทรัพย์ทวี

ชั่วดีเป็นตราประทับไว้กับโลก

ยามวิโยคชีพยับล้มร้างหนี

ที่ศูนย์แท้ก็แต่ตัวส่วนชั่วดี

คงเป็นที่ลือทั่วชั่วฟ้าดิน

*****

พฤษภาศร (ป.4)

พฤษภาศร	อีกกฤษชรอันปลดปลง
โททนต์เส่งคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา

*****

สยามานุสติ (ป.4)

ไครรานไครรุกค้ำว

ไทยรบจนสุดใจ

เสียเนื้อเลือดหลังไหล

เสียชีพไปเสียสิ้น

หากสยามยังอยู่ยั้ง

เราก็เหมือนอยู่คง

หากสยามพินาศลง

เราก็เหมือนมอดม้วย

แดนไทย

ขาดค้ำ

ยอมสละ สิ้นแล

ชื่อก้องเกียรติงาม

ยืนยง

ชีพด้วย

ไทยอยู่ได้ฤ

หมดสิ้นสกุลไทย

*****

คนเป็นที่พึ่งแก่ตน (ป.5)

เราเกิดมาทั้งทีชีวิตหนึ่ง	อย่าหมายพึ่งผู้ใดให้เขาหยัน
ควรคะเนพึ่งตนทนกัดฟัน	คิดบากบั่นตั้งหน้ามานะนำ
กสิกิจพณิชยการงานมีเกียรติ	อย่าหยามเหยียดพาลหาว่างานต่ำ
หรือจะชอบวิชาอุตสาหกรรม	เชิญเลือกทำตามถนัดอย่าผลัดวัน
เอาดวงใจเป็นทุนหนุนนำหน้า	เอาปัญญาเป็นแรงมุ่งแข่งขัน
เอาความเพียรเป็นยานประสานกัน	ผลจะบรรลุลู่ประตูล้ำ
เงินและทองกองอยู่ประตูหน้า	คอยเปิดอ้ายิ้มรับไม่จับใจ
ทรัพย์ในดินสินในน้ำออกกล้าไป	แหลมทองไทยพร้อมจะช่วยอำนวย

*****

วิชาเหมือนสินค้า (ป.5)

วิชาเหมือนสินค้า	อันมีค่าอยู่เมืองไกล
ต้องยากลำบากไป	จึงจะได้สินค้ามา
จงตั้งเอากายเจ้า	เป็นสำเภาอันโสภา
ความเพียรเป็นโยธา	แขนซ้ายขวาเป็นเสาใบ
นิ้วเป็นสายระยาง	สองเท้าต่างสมอใหญ่
ปากเป็นนางงานไป	อักษณาคัยเป็นสเบียง
สติเป็นหางเสือ	ถือท้ายเรือไว้ให้เที่ยง
ถือไว้อย่าให้เอียง	ตัดแล่นเฉียงข้ามคงคา
ปัญญาเป็นกลองแก้ว	ส่องดูแถวแนวหินผา
เจ้าจงเอาหุตา	เป็นลำต้าฟังคุณม
ชี้เกยจคือปลาร้าย	จะทำลายให้เรือจม
เอาใจเป็นปืนคม	ยิงระคมให้จมไป
จึงจะได้สินค้ามา	คือวิชาอันพิสมัย
จงหมั่นมั่นหมายใจ	อย่าได้คร้านการวิชา

*****

ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ (ป.5)

มวลมนุษย์ผู้เปรี๊อง	ปรีชา เชี่ยวแฮ
เพราะใคร่ศึกษา	สิ่งรู้
รู้จักผิดชอบหา	เหตุสอด ส่องนา
นี้แหละบุคคลผู้	เพียบด้วยความเจริญ
มวลผู้ชูปรีชา	เสาะวิทยาไม่ห่างเหิน
ผิดชอบขอบไม่เกิน	รู้ดำเนินตามเหตุผล
ชื่อว่าปรีชาดี	ผิดชอบมีพิจารณา
ผู้นั้นจักปล้นคล	พิพัฒน์พ้นจักพรรณนา
ควรเราผู้เยาว์วัย	จงใฝ่ใจการศึกษา
อบรมบ่มวิชา	ปรงปรีชาให้เชี่ยวชาญ
ขั้นนี้จักชี้ว่า	มีปัญญาไม่สมฐาน
ต้องหัดคัดค้านดาน	กอบวิจารณ์ใช้ปัญญา

*****

ผู้ชนะ (ป.6)

เมื่อทำการสิ่งใดด้วยใจรัก
ด้วยใจรักเป็นแรงที่เร้าเร้า
เมื่อทำการสิ่งใดใจบากบั่น
ถึงเหนื่อยยากพากเพียร ไม่ละวาง
เมื่อทำการสิ่งใดใจจดจ่อ
ทำด้วยใจเป็นชีวิตคอยติดตาม
เมื่อทำการสิ่งใดใคร่ควรคิด
ใช้สมองตรองตรึกพิจารณา
ความสำเร็จจะว่าไกลก็ใช่ที่
ถ้าจริงจั่งตั้งใจไม่ยากเย็น

ถึงงานหนักก็เบาลงแล้วครึ่งหนึ่ง
ให้มุ่งมั่นฟันถึงซึ่งปลายทาง
ไม่ไหวหวั่นอุปสรรคเป็นขวากขวาง
งานทุกอย่างเสร็จเพราะกล้าพยายาม
คอยเติมต่อตั้งใจไม่คิดขาม
บังเกิดผลงอกงามตามต้องการ
เห็นถูกผิดแก้ไขให้พ้นผ่าน
ปรากฏงานก้าวไกลไม่ลำเค็ญ
จะว่าไกลฤกษ์มืออยู่ให้เห็น
และจะเป็นผู้ชนะตลอดกาล

*****

เป็นมนุษย์หรือเป็นคน (ป.6)

เป็นมนุษย์เป็นได้เพราะใจสูง	เหมือนนกยูงมีดีที่แววขน
ถ้าใจต่ำเป็นได้แต่เพียงคน	ย่อมเสียที่ที่ตนได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ	ถ้ามีครบควรเรียกมนุษย์
เพราะทำถูกพูดถูกทุกเวลา	เปรมปรีดาคืนวันสุขสันต์จริง
ใจสกปรกมีดมัวและร้อนร้าว	ใครมีเข้าควรเรียกว่าผีสิง
เพราะพูดผิดทำผิดจิตประวิง	แต่ในสิ่งนำตัวกลัวอบาย
คิดดูเถิดถ้าใครไม่ยอมตก	จงรีบยกใจตนรีบชวนขวย
ให้ใจสูงเสียได้ก่อนตัวตาย	ก็สมหมายที่เกิดมาอย่าเชื่อนอย

*****

โคลงโลกนิติ (ป.6)

เสียดินสงวนศกดิ์ไว้	วงศ์หงส์
เสียดคคัฎฐ์ประสงคั	ถึงรู้
เสียดรู้เร่งดำรง	ความสัตย์ ใว์นา
เสียดตัฎยออย่าเสียดู	จีพม้วยมรณา
ความรู้คุดยั้งล้ำ	สินทรัพย์
คิดค่าควรเมื่องนบ	ยั้งไซริ
เพราะเหตุจกอยู่กบ	กายอาต-มานา
โจรจกเบียนบได้	เร่งรู้เรียนเอา
เว็นวิจารณ์ว่างเว็น	สดับฟัง
เว็นที่ถามอันยง	ไปรู้
เว็นเล่าลิจิตสัง-	เกตว่าง เว็นนา
เว็นดั่งกล่าวว้าผู้	ปราชญ์ได้ถามี

*****

บทอาขยานบทกรอง

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น (ระดับประถมศึกษา)

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น	จะสามารถป้องกันชั้นแข็ง
ถึงแม้ศัตรูผู้มีแรง	มายุทธ์แย่งก็จะปลาทไป
ขอแต่เพียงไทยเราอย่าพลาดญาติ	ร่วมชาติร่วมจิตเป็นข้อใหญ่
ไทยอย่ามุ่งร้ายทำลายไทย	จงพร้อมใจพร้อมกำลังระวังเมือง
ให้นานาภาษาเขานิยม	ชมเกียรติยศฟูเฟื่อง
ช่วยกันบำรุงความรุ่งเรือง	ให้ชื่อไทยกระเดื่องทั่วโลกา
ช่วยกันเต็มใจใฝ่ผดุง	บำรุงทั้งชาติศาสนา
ให้อยู่จนสิ้นดินฟ้า	วัฒนาเถิดไทย ไชโย

*****